24/04/2019

Η Μεγάλη Τεσσαρακοστή στην Αφρική

/ Ορθόδοξες Προβολές

Γράφει ο Μητροπολίτης Κατάγγας κ. Μελέτιος

Βιώνοντας κάθε χρόνο τα μοναδικά και ανεπανάληπτα γεγονότα του Πάθους του Κυρίου μας μέσα στην Εκκλησία, ερχόμαστε πιο κοντά σ' Αυτόν, μας κάνουν να λυγίζουμε μπροστά στο μέγεθος της αγάπης Του και μας δίδουν νέες δυνατότητες ν' αγωνισθούμε και να Τον πλησιάσουμε. Όποιος έζησε ή συναναστρέφεται με την αγιορείτικη μοναχική ζωή, εκπλήσσεται στο πώς όχι μόνον δεν κουράζονται οι μοναχοί στις επαναληπτικές και ενίοτε εξαντλητικές ακολουθίες, αλλά φαίνεται (και είναι αληθινό) ότι εμπνέονται και έτσι επιδίδονται ακόμα περισσότερο σ' αυτή την ασκητική ζωή και εμπειρία.

Από χρόνια τώρα, η χάρις του Θεού μάς έφερε στον αφρικανικό χώρο για να βοηθήσουμε τον διψασμένο και προβληματισμένο λαό του Θεού. Κάποτε, σε μια μοναχική σύναξη, μου έλεγε ο μακαριστός άγιος Γέροντάς μου π. Γεώργιος, ότι «κι εγώ ωφελούμαι από την συναναστροφή μου με τους Χριστιανούς, που με πλησιάζουν, με ερωτούν κι εξομολογούνται». Πράγματι, είναι αλήθεια αυτό, η χάρις του Θεού είναι διάχυτη, φανερή στις ψυχές που αγωνίζονται και ζητούν την σωτηρία τους, κι έχουμε να πούμε πολλά στο θέμα αυτό. Βλέπω τον αγώνα των

μελαμψών αδελφών μας και όχι μόνο τον θαυμάζω, αλλά παρακινούμαι κι εγώ σε αγώνες περισσότερο πνευματικούς.

Έτσι λοιπόν ξεκινήσαμε την αγία αυτή περίοδο με το ευλογημένο Τριώδιο και την Κυριακή της συγχωρήσεως, κι αμέσως φάνηκε η προαίρεση για αγωνιστικότητα και οι καλοί λογισμοί των Χριστιανών μας. Τους ανακοινώσαμε το πρόγραμμα των ιερών ακολουθιών και αρχίσαμε από την Καθαρά Δευτέρα πρωί, μισή ώρα νωρίτερα απ' ό,τι συνήθως, για να διαβάζουμε τον όρθρο, την Α΄ και Θ΄ ώρα, τον Εσπερινό και το Μεγάλο Απόδειπνο.

Αρκετοί προσήρχοντο στις ιερές ακολουθίες και μυημένοι σ' αυτές, μετάνοιζαν σαν παλαιοί Χριστιανοί και μετά προσοχής άκουαν την ιερά ακολουθία, και έρχονταν και ξαναέρχονταν ανελλιπώς, δείγμα ότι έχουν ωραίο, θυσιαστικό πνεύμα.

Μετά την πρώτη εβδομάδα άρχισα να εξέρχομαι εκ του Κέντρου πρωί και απογεύματα, είτε για τις ακολουθίες είτε για Θείες Λειτουργίες, μα προ πάντων για να τονώσουμε το ηθικό των Χριστιανών μας και να τους διδάξουμε και παρακινήσουμε σε αγώνες πνευματικούς. Διεπίστωσα ότι οι περισσότεροι

Χριστιανοί μας δεν ήταν άμοιροι του πνευματικού αγώνος, και η συμμετοχή τους στις ακολουθίες και ψαλμωδίες κατεδείκνυε ότι έχουν εκκλησιαστικό και λειτουργικό πνεύμα.

Σε κάποιες ενορίες ο ενθουσιασμός τους ήταν πολύ έντονος, μετρημένος και προσεκτικός. Ζητούσαν πνευματικό για εξομολόγηση και θεολόγο να τους διδάξει περισσότερα στην πνευματική ζωή. Στην ενορία του αγίου Ιωάννου του Προδρόμου στην Κατάγγα, είδα πως ήξεραν να ψάλλουν την Θ΄ ώρα με ακρίβεια, τον Εσπερινό, την Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία, την Θεία Μετάληψη και άλλα πολλά.

Φέτος αξιώθηκα μετά από πέντε χρόνια να πάω στο μακρινό Καλέμι στη λίμνη Ταγγανίκα, όπου οι Έλληνες το 1970 έκτισαν έναν ωραίο ναό επ’ ονόματι του Αγίου Νικολάου. Εκεί έτυχα θερμότατης υποδοχής. Επίμονα ζητούσαν ν’ ακούσουν λόγον Θεού και να μάθουν πώς είναι η ζωή της Εκκλησίας γενικότερα και φάνηκε την άλλη ημέρα στην Θεία Λειτουργία ο ζήλος και η αγάπη τους για την αληθινή αγία Εκκλησία μας. Διερωτώμουν τι ήταν αυτό που τους παρακινεί και τέρπει τόσο πνευματικά, και μετά ψάχνοντας είδα ότι ο π. Ζ. και ο νυν ιερέας τους π. Ανδρόνικος έχουν δουλεύσει σωστά και έχουν διαφωτίσει τον κόσμο αρκετά καλά σε πολλά θέματα.

Η Μεγάλη Εβδομάδα ήταν το αποκορύφωμα της λατρευτικής ζωής και αυτό το ζήσαμε έντονα από την Κυριακή των Βαΐων, όλες τις άγιες ημέρες μέχρι την ένδοξο Ανάσταση του Κυρίου μας, παρά τις αντίξοες καιρικές συνθήκες με βροχές καταρρακτώδεις. Μέχρι την 10η μ.μ. προ της Αναστάσεως, η βροχή έπεφτε με σφοδρότητα και ασταμάτητα.

Στον Εσπερινό της Αγάπης, στον Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου στο Κολουέζι, ο κόσμος προσήλθε και ξεπέρασε τα δεδομένα. Μοιράσαμε 1800 κόκκινα αβγά και όλοι δοξάσαμε τον Πανάγαθο Θεό, που μας χάρισε τέτοιες πνευματικές ημέρες.